

Беседа владике Артемија у Недељу о слепом 2017. године, у манастиру Светог Архангела Михаила у Нишу

Христос Васкрсе! Ваистину Васкрсе!

Још увек се налазимо у благодатној светлости тога славнога празника Васкрсења Христовога који траје пуних четрдесет дана од Васкрса до Спасовдана. У том периоду ми Православни хришћани се поздрављамо онако, као што су апостоли се поздрављали међу собом, после Васкрсења Христовога, јављајући се са радошћу један другоме и говорећи Христос Васкрсе! и одговарајући Ваистину Васкрсе! То је празник, браћо и сестре, који је темељ Вере наше Хришћанске, Вере наше Православне.

Да Господ није васкрсао не би било Хришћанства, не би било дивних храмова, наших задужбина наших светих цара и краљева, не би било ни нас данас овде у овоме Божијем храму, али Христос је васкрсао и о томе постоји безбројни, безбројни сведоци кроз историју Цркве у току две хиљаде и више година. Господ, по Васкрсењу најпре се јављао Својим апостолима, па онда други пут са апостолом Томом, па женама Мирносицама, па скупу браће, пет стотина њих је било, па ученицима на Галилејском језеру и много још пута уверавајући све да је Он заиста васкрсао, да је то Онај који је био распет на крсту, који је погребен у гробницу у Гетсиманском врту и да је Он, дакле, Син Божији. О томе да је Он Син Божији сведочи, не само ово Његово славно Васкрсење, него и многобројна дела Његова из Његовога живота док је био овде на земљи са нама људима. А био је тридесет и три године и проповедао три и по године. За то време многобројна чудеса која је учинио, сви они су сведоци да је Он Син Божији и да је заиста као такав и могао и требао да васкрсне трећи дан из гроба.

Света Црква, у овим недељама по Васкрсењу, износи пред нас своја верна чеда поједине делове из Његовог живота, поједина чудесна дела Његова која недвосмислено говоре и сведоче да је Христос тај

обећани Месија, да је Он заиста Син Божији, да је Он, дакле, тај који је пострадао ради нас људи али и васкрсао ради нашега спасења. Јер Господ је васкрсао, не само Себе ради, него и нас ради, да нас увери да постоји и опште васкрсење које је Он показао још када је васкрсао Лазара Четверодневнога из гроба уверавајући нас у опште васкрсење. То је оно васкрсење које ће да се деси на крају овога света и века када ће сви који су у гробовима као што каже и тропар: *"Свима који су у гробовима живот дарова"*. Тако ће, дакле, сви васкрснути и стати на Суд пред Други долазак Господа Христа, да приме од Њега по делима својим, оно шта је ко заслужио овде на земљи.

И данас света Црква износи пред нас једнога дивнога сведока Васкрсења Христовога и сведока да је Христос заиста Син Божији. То је овај слепи човек који се родио слеп, а коме је Господ Христос подарио вид, на необичан начин. Помазао блатом очи његове и послао га у бању Силоамску да тамо се умије и он дође гледајући. Десило се огромно чудо, невероватно чудо као што каже и сам овај слепац, није се чуло да је било када неко отворио очи рођеноме слепцу, али овај слепи човек био је достојан да добије, не само телесни него и духовни вид. Поред телесних очију које су се отвориле да виде лепоту свега Божијег и света Божијега, он је добио и духовне очи да сагледа праву Истину и онда долази код непријатеља Христових фарисеја, садудеја, старешина народних који су вребали Господа Христа да му нађу било какву кривицу да би га могли казнити, осудити и тако даље. И они не вероваху да је тај човек био слеп. Дакле, они су били више слепи од овога који је рођен слеп, јер они очигледном чуду нису веровали, него позваше његове родитеље да их питају: Да ли је то ваш син за кога говорите да се родио слеп? Како, дакле, сад види? Родитељи казаше: *"Да је то наш син, то знамо, да се родио слеп, то знамо. Како сад види, ми то не знамо. Он је велики, питајте њега, нека он сам каже за себе"*. Зашто тако родитељи рекоше? Зато што су Јевреји били запретили свакоме који призна Господа Христа за Месију да буде искључен из синагоге, из јеврејске, дакле, вере. А искључити некога из синагоге, је значило уствари предати га проклетству и вечном мучењу у

паклу. Зато родитељи, страха ради, нису посведочили до краја оно шта се десило са њиховим сином. Али, зато овај човек који је и духовно прогледао, позвахе и њега да га питају: *"Како сада видиш?"* Он им рече: *"Ја сам једном објаснио. Шта хоћете да поново говорим, да нећете и ви да будете ученици Његови?"*, дакле, Христови. Они љутито рекоше: *"Ти си Његов ученик, а ми смо ученици Мојсијеви. Ми знамо да је то грешан човек"* - за Господа Христа. *"Него, дај ти славу Богу"*. А овај каже: *"Да ли је грешан, то не знам. Али да бејаш слеп и сада видим, то знам. И знам још то да Бог не слуша грешнике. Него, ако ко врши вољу Божију, тога Бог слуша јер грешан човек не би могао чинити никаква дела ова која овај човек чини"*.

А немајући ништа друго сем физичке силе, његови противници истераше га напоље. Значи њега су казнили и истерали га напоље. А онда у маси света, Господ га налази поново и пита га: *"Верујеш ли ти у Сина човечјега, у Сина Божјега?"* А он, будући да је до тада био слеп, пита: *"Ко је тај, да верујем у Њега?"* Господ му открива Себе рекавши: *"Онај кога си видео и који с тобом сад разговара то је тај"*. И он, будући да је духовно прогледао, повика иза гласа: *"Верујем, Господе"* и поклони се Њему. Тиме је он исповедио своју велику веру у Господа Христа и оправдао своје речи да Бог грешнике не слуша него само онога ко врши вољу Божију. А Син Божији, сигурно, Он је то већ рекао: *"Дошао сам да вршим не вољу Своју, него вољу Оца који ме је послао"*. Он је целога живота извршавао Вољу Оца Свога небескога и зато је и Отац Небески Њега слушао и чинио Своја чудеса кроз Њега Сина Својега.

Ето, браћо и сестре, то је наука и свима нама, дакле, доказ не само да је Христос васкрсао, него још нешто смо научили данас од овога слепога човека. Када се ми молимо Богу, често пута, па наша молитва не буде услишена, ми се некада љутимо, ми питамо: *"Зашто Бог неће да ме чује, зашто није то и то учинио и тако даље?"* Вероватно зато што нисмо ми вршили вољу Божију, јер кажу свети Оци, да би Бог услишио наше молитве, треба да ми услишимо Његове заповести, да ми будемо верни Богу кроз вршење Његових заповести, па ће онда Бог имати слуша за наше молитве.

Још нешто, питање је шта молимо? Најчешће молимо земаљске ствари: добро здравље, напредак у послу некоме, напредак у стицању богатства, напредак у стоци, у деци и тако даље. Многе земаљске ствари ми иштемо. Можда зато и Господ неће да услиши молитве, а треба да ми молимо и тражимо само једно, оно што нам је једино потребно, да тражимо Царство Небеско и Правду Његову, јер такви онда добијају помоћ Божију, јер траже не оно што је приземно и земаљско, него оно што је вечно. Зато је Господ дошао на земљу да нама људима покаже како треба живети овде у овоме животу, дао је Своје свете заповести, основао је Цркву Своју, оставио Свете Тајне и благодат Своју, благослов Свој на тој Цркви, у тој лађи спасења у којој се ми онда живећи по Његовим заповестима спасавамо.

Ето, браћо и сестре, то је оно што Господ од нас очекује. А пре свега шта је Господ заповедио? Ово што пита овог слепог човека: *"Верујеш ли у Сина човечјег, верујеш ли у Бога?"*

Јер вера је основ свега што православни хришћани чине – без праве вере нема ни правога живота. Вера искварена – живот је искварен. Зато смо ми дужни, браћо и сестре, да останемо верни нашој Вери Светосавској Православној, оној коју је Свети Сава наследио од светих апостола и светих отаца и пренео нама, да ми ту Веру своју Православну чувамо и сачувамо, неупрљану, неизмењену, неокрњену било каквим јересима папизма, екуменизма и тако даље, него да очувамо веру онако како смо примили и да такву предамо нашој деци и омладини, да би се име Божије славило у нашем народу на прави начин док је света и века. А ми када пођемо одавде да нас Господ удостоји и прими у Царство Своје Небеско, и дарива нам живот вечни да бисмо и ми тамо са свима светима славили Њега чудесног Господа Васкрслога са Оцем и Духом Светим кроз све векове и сву вечност. Амин.

Христос Васкрсе! Ваистину Васкрсе!